

BAUM

ár épületben

tükröket

díszítések mellett
fehér és színes

SÁMUEL

ERSZEGEN

m felszerelt

hangjegy-

odai szerek

edését.

nyomatványok - és
nyű képek

árát

ebb áron.

befőzéshez való leg-
jobb hártypapír
ható, és 1 iv ára
rig.

zére

hogya az egysze-
Az eredeti Singer
minden egyéb más
gyógyártásra, melyre

Csak 1 ft.

hetenkinti

részletfizetéssel.

figyelembe venni,

G CO.

ványán is tartalmaz-
városoknak kiválóan
képeket.

ew-York.

en.

tea 293. sz.

Előfizetési díj:

Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer 9 kr.,
többszöri hirdetésnél 7 kr.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmentetlen leveleket csak
ismert kezeztől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk vissza.

Muraköz magyarosítása.

A nemzet legdrágább, legfélétekenyebb kinése saját nyelve. Ha van nemzet, mely ekinere féltékeny volt, mely a multban gyökerező hagyományos szokásához híven nyelvéhez mindenkor legszentebb érzellemmel ragaszkodott, úgy e nemzet kétségkívül a magyar. — Egy futó pillantás a történelem lapján ez állítást fényesen igazolja. Ezredév viharos korszaka alatt nem egy eset merült fel, midőn jól felfogott érdekeiért, saját létének fentartásáért sikra kellett szálania, de volt-e elkeseredettebb a hare, másrészt volt-e nagyobb lelkesedéssel a küzdelem, mint midőn nemzetünk azon áramlat ellen harcolt, mely édes hazai nyelvtől akarta megfosztani? Mint egy ember állt összeforrvá, készen az élet-halál tusára, tudva, hogy a nyelv a nemzet élet-tető igéje, s ha ez íge ajkunkon elhal, elnémulásával a halál előestéje közelg! —

E drága kincsünk megőrzésére, annak fejlesztésére kölesönösen közre kell működnünk. — Sajnos ugyanis, hogy hazánknak sok oly polgára van még ma is, kik előtt zengzetes nyelvünk ismeretlen. Jól tudjuk, hogy a honszereket nem a szavakban, hanem a tettekben rejlik, s lehet valaki a legjobb hazafi, bár más nyelven dicséri istenét: mégis erkölcsi kötelességünk oda hatni, hogy ily polgárok nyelvünket megtanulják. —

Muraköz lakosságának legnagyobb része nyelvünket vagy épen nem bírja, vagy csak töredekezve beszéli. Itt az ideje e bajon segíteni, s e kedvezőtlen helyzetet gyökeresen megváltoztatni. —

E hálás és valóban nemes feladat sikeres megoldása szerintünk több tényezőtől függ.

A nép e vidéken vallásos érzelmi levén, nagy befolyást gyakorol rá papsága, s így a nemes cél kivételében hálás szerep várna erre. Ugy de ismerjük azon vizsáz állapotot, hogy ezen politikai beosztás szerint Zalamegyéhez tartozó terület papsága nem a magyar egyház-

hoz, hanem a zágrábi érsekséghez tartozik. — Első teendő ilyképp Muraköznek a magyar egyházhoz való csatolása, hogy így a magyar nemzetiséghez hű, hazafias papsággal rendelkeznek, amely papság nemcsak a honszereket szent tüzzel keltén fel a nép keblében s azt ott vesztá-szüzi gondnal ápolná, de gondoskodnék arról is, hogy édes hazai nyelvünket elsajátítaná. — Bár tudjuk, hogy vannak még Muraközben ily lelkes papok, kiknek áldásthozó működése a nép minden egyes rétegén észlelhető: mégis míg az átesatolás óhaja megvalósul, hazafias kötelemünk volna magunknak a kegyuraknak a lelkesi állomások betöltésénél éber szemmel körültekinteni, s csak is oly egyházférfiak kinevezésébe egyezni, kikről biztos tapasztalatot szereztek, hogy hozzánk ragaszkodnak, s nem lettek a zágrábi papsággal intézetben hazaellenes eszmékkel szaturálva. Erős hitünk, hogy Muraköznek a magyar egyházhoz való csatolása alapján nyerendő lelkes papság küzdhetné ki első sorban, hogy a lakosság szívből-lelkekből igazi magyar lenne. —

Nemes feladat vár Muraköz megmagyarosításának keresztül vitelén kétségkívül a tanítói karra is. A fogékony gyermeki szívbe a honszereket magasztos érzelmét ki esepgetné be jobban, mint a tanító? Kinek sikerülne azon messze kiható eszmét — a gyermekek magyar nyelvre tanítását — legelőbb és leghatásosabban megvalósítani, mint a tanítóknak?

Es ha a gyermek e nyelvet megtanulta, ha korán szívébe lett vésve a hazaszereket, megmarad az keblében később is, midőn már az élet zajló tengerére lép, s igen ellentétesen kellene a viszonyoknak fejlődni, hogy később férfi korában eddigi érzelmei- és szokásaiból mintegy kivetkezzék.

De rendelkezik-e Muraköz ily tanítókkal, beszélnek-e nyelvüket? Kedvező feleletet vajmi nehezen adhatnánk e kérdésre. Nem tagadjuk, vannak sokan, kik magyarral tudnak, kiknek keblét a hazaszereket hevíti, s kik a magyarosodás ügyének buzgó, lelkes bajnokai, de nem titkolhatjuk el mély fájalmunkat azon szomorú

igazság kimondásánál, hogy igen sokan vannak, kik még nyelvüket sem ismerik. — Mint várhatjuk itt a magyarosodás felvirágozását? Hiú ábránd lenne ez!

Évtizedek mulasztásait összefont karokkal néznünk azonban nem szabad, nem lehet. Oda kell hatnunk, hogy mielőbb hazafias szellemű magyar tanítók nyerjenek ott alkalmazást. — A esáktornyai tanítóképző intézetre e részben szép és dicső feladat vár. Ezen intézet van hivatva ama vidék részére szakavatott, hivatásuk fontosságának teljes tudatával bíró fiatal tanerőket képezni. Ismerve ezen intézet derék tanári karát, azon hitben vagyunk, hogy védszárnyaik alól a nemzeti nyelv buzgó apostalait fogják kibocsátani. Abban sem kételkedünk, hogy Zalamegye derék tanfelügyelője az egyes állások betöltésénél minden befolyását érvényesíteni fogja, hogy a jövőben csak ily ifjak nyerjenek alkalmazást.

Hogy azonban ezen leghathatósabb eszköz, az iskola által Muraköz magyarosításának ügyében a kívánt sikert elérhessük: közre kell működnie magának a kormánynak is, és pedig állami népiskolák felállítására által. Tudva azt, hogy a kormány évenként több állami iskolát állít fel főképp oly helyeken, hol a magyar érdekek veszélyeztetve vannak, hol a magyarosodás ellen az izgatás legerősebb: azt hisszük, hogy ép ebből kifolyólag Muraközben állami iskolák felállítását célzó indítványunk semmi nehézségbe sem ütközik, s csak is a kormány jóakarától függ. — A népes községekben teremtett ezen állami iskolák lennének legűdvösebb forrásai a magyarosodás gyors elterjedésének! Ezen állami iskolák lennének legerősebb védbástyái a magyarellenés üzemeknek! Ezen állami iskolák fűznék Muraközöt a legszorosabban hazánkhoz, úgy, hogy nemcsak látszólag, de tényleg is mienk lenne az!

Az űdvös munka kivételében segédkezett nyujthat maga a megye köztörvényhatósága is. Ha Vasmegeye évenként százakat fordít oly tanítók megjutalmazására, kik a vend községek gyermekeinek megmagyarosításán si-

most a budapesti regatta követték; a balatonfüredi vízisporttáncpályákra pedig nagyban készül az ország több egylete.

Aki az utolsó francia-német háborúban résztvett, bátran állíthatja, hogy a franciák hallatlan vereségeit s a németek páratlan győzelmeit nagyrészt annak tulajdoníthatni, miszerint az egyleti-élet a német birodalomban rendkívül ki van fejlődve. Némileg jogosítva vagyunk állítani, hogy a weissenburgi esatát a német daláregyletek, a wörthit a lövészegyletek, a spichererit a tornaegyletek, a gravenotkit az uszóegyletek, a sedanit a csónakegyletek stb. nyerték meg. Ez ugyan képletes állítás; de ha tekintetbe vesszük, hogy az említett egyletek működése nemcsak a testfejlődésre, hanem a lélek erősödésére s az összetartás érzeténél, tudatának emelésére mily végtelenül űdvös hatással van: jogosult ez állításunk. A fiatalságot el kell vonni a gőzös dohányfüsttel telített kávéházakban való tulhosszú időzéstől, a játékasztalok mellől, a koresmázástól; milderre pedig mi nem alkalmasabb, mint a nemes sport azon ágai, melyeknek ápolása nem költséges. S e tekintetben az elősorolt sportnemek mindegyike nagyon föltöte áll a lovaglási-sportnak.

Kedden délután boris idő kedvetlenítette el a regatta iránt érdeklődőket; sőt szerdán reggel szemezni kezdett: mindazonáltal Jupiter pluvius kegyes volt, úgy hogy délután a legkedvezőbb időjárás mellett folytak le a versenyek. Az érdeklődés kielégítő volt; a „kihált” Budapest az Albrecht-gőzösré küldött mindenkit, aki falai között jogot tart bármi tekintetben is kiválóbnak lenni. E hajó 5-kor indult a Margitsziget alsó kikötőjéhez, folszedvén a lipótvárosi és bombatéri vendégeket is, érintette az említett szigetet s azután horgonyt vetett annak hús árnyékában szemben a versenybírói pá-

holylyal, amely egy tágas dereglyén volt föllállítva; orrán katonai zenekar mulattatta vendégeit.

A versenyző csapatok már délelőtt föleveztek a szigetre s ott ebédeltek. Pompás, élénk, szingzagdag képet mutattak a délután fölevező kiránduló csapatok; az egyletek legénysége többféle dreszt viselt, hogy annál könnyebb legyen a megkülönböztetés; a sziget alsó részének környékét mintegy ellepték a zászlóeskákkal ékített hajók. A sorba kikötött versenyhajók szintén érdekes látványt nyujtottak.

A versenypálya a sziget balpartjának mentén volt kitűzve: fölfelé a bírói páholyig 200, illetőleg 100 méter; onnan a hordólig 500 méter.

Miután a nemzeti hajóegylet s az idén alakult budapesti csónakázó egyesület között bizonyos félreértések merültek föl, az első egylet egyedül volt rendező, s így a versenybírósg tagjai, indító s időmérő közülök kerültek. Határozottan rosszaljuk a rendezőség részéről, hogy a sajtó irányában nem mutatta azon előzékenységet, melyet az teljes joggal megvárhat: több napilapnak nem küldött „mindenhova érvényes jegy”-et; sőt nem szolgált avval két külföldi szaklap munkatársainak sem. Ilyféle eljárás által bizony nem nagyon népszerűsíthették a regattát; a kifogás, hogy megfélekedtek, valóban tekintetbe sem jöhet. Persze! a következmény azután abban nyilvánult, hogy több tekintélyes fővárosi lap nem emlékezett meg a regatta lefolyásáról.

Az első számot „egyes”-ek versenye képezte; indultak Mihalkovich Tivadár tr (győri k. közjegyző) a nemzeti hajóegylet „Funny”-jában a sziget mellett; H. Hets Antal saját „Anná”-jában közepett, és Deák Géza Grill Rikárd, „Birdy”-jében a pesti part mentén. A táv 500 méter volt fölfelé s ugyanannyi lefelé. Már kezdettől fogva „Funny” vezetett, evezőse

„Zalamegye” tárcája.

A budapesti regatta.

— Eredeti tudósítás. —

Hamburgtól leszámítva, nincs világrészünknek nagy városa, amely alkalmasabb volna a vízi-sport mindentelég ágának eredményes ápolására Budapestnél. S ennek dacára mit kell látnunk! Az evezési-sport, amely pompás lendületet vett 20 évvel ezelőtt, lassankint annyira hanyatlott, hogy évek hosszú során keresztül nem volt regatta Budapesten. Már pedig mindennemű sport-ág virulását legjobban a minél gyakoribb versenyek bizonyítják. — Hosszú, siralmas szünet után, végre a budapesti csónakázó egylet annyira megenberelte magát, hogy 4 év előtt — 1878. május 29-én — hajókeresztelessel és táncmulatsággal összekötött hajóversenyt rendezett. De mulatsággal csak 4 számból állott, e számok csupán „match”-ok voltak; az első 3 száma csakis az egylet tagjaiból kerültek versenyzők, a 4-ik szám — halászverseny — pedig nagyon is csekély díjú, s e miatt gyöngén „rakott” volt: az egész inkább egy ünnepély, mint egy regatta jellegét viselte magán.

Voltaképen hát csak (bizony!) e csak sem valami örvendetes jelentőségű) 4 év előtt gyönyörködhetett a magyar főváros egy regattában.

Két év óta örvendetes lendület mutatkozik hazánkban a vízi-sport minden ágának terén. A két év előtti balatoni távuszást tavál a vácz-budapesti versenyuszás,

keresen működnek, nem tehetné-e ezt Zalamegye is? Ha a szükséges összeg fedezésére kellő alappal nem rendelkeznek, ott van a nemesi pénztár, melynek kamatait úgy is közművelődési célokra fordítják. Sokkal is jobban meg vagyunk győződve ezen alapot kezelő választmány tagjainak a közügyek előmozdítására irányuló önzetlen törekvéséről, sem hogy távolról is feltehetnők, hogy e hazafias célra a segélynyújtást szükkeblően megtagadnák. —

Végül Muraköz magyarosítására hathatósan befolyhat az ottani értelmiség. Jól tudjuk ugyanis, hogy Muraköz értelmisége legnagyobb részt magyar mind beszédjére, mind érzelmeire. Társadalmi uton a magyarosodás ügyét ott előmozdítani legfőképp ők vannak hivatva. Lépten nyomon száz és száz kedvező alkalom kínálkozik erre. — Rendszeres és egyöntetű működés eszközölése végett óhajtható volna társulatok, egyesületek alakítása, amely társulatok és egyesületek jótékonyan boesátanak szét melegítő sugaraikat a magyarosodás szent földjére.

Ily tényezők összhangzó közreműködése mellett remélhetjük, hogy Muraköz pár évtized alatt nemcsak érezni és tenni tud majd hazánk érdekében, de nyelvünket is bírni fogja, s azt feltett kincs gyanánt megőrzi. —

A zalaegerszegi ügyvédi kamara közgyűlése.

A zalaegerszegi ügyvédi kamara a f. évi június hó 10-én tartott közgyűléséből a kamarai díjak beszedésének módosítását tárgyzó, úgy az igazságszolgáltatási itteni viszonyait és az ugynevezett bagatelle törvény módosításának általánosan érzett szükségét hangsúlyozó ezen felterjesztést intézte a nagyméltóságú igazságügy-miniszter urhoz:

Nagyméltóságú magy. kir. Igazságügy-miniszter Ur!

Kamaránk közgyűlése a kamara pénztárának állapotáról előterjesztett jelentésből sajnosan értesülvén arról, hogy kamaránk pénzügye oly zilált, hogy a kamara fennállását is veszélyezteti: indítatva érzi magát ez érdemben oly intézkedések életbeléptetése iránt feliratot intézni Nagyméltóságodhoz, a melyek a jelzett bajt orvosolni képesek. —

Kamaránk választmánya már több ízben kérelmezett e tárgyban és javaslatokat is terjesztett elő, s midőn az ügyvédi rendtartás módosításáról szóló törvényjavaslat az országgyűlés elé terjesztett, hittük, hogy ámbár a számtalanszor panasztolt baj gyökeresen nem fog is orvosoltni, mert mint az említett javaslat módosítása iránt tett felterjesztésünkben kimutattuk, azon javaslat az elébe tűzött feladatok teljes mérvben való megoldására nem alkalmas, a helyzet legalább türelhetővé tétetik; mivel azonban az említett törvényjavaslat a képviselőházi tárgyalás elől visszavonott, és reményünk sem lehet arra nézve, hogy az közelebbi törvény erőre emeltek, kamaránk fennállásának érdekében kell kérésünk, hogy addig is, míg az ügyvédi rendtartás általánosságban módosítva leendő, annak legalább a kamarai tagsági illetményekre vonatkozó részét oly módon kiegészíteni méltóztassék, hogy azon illetmények behajtása lehetővé tétessék. —

azután tetszés szerint győzött 7-5 perc alatt. Rosz második Deák Géza; Hets még csak versenybe sem jutott.

A második számban a rendező egyesület „négyes“-e mérkőzött az új egyesület csapatjával; az első a „Lidérc“-ben, az utóbbiak egy új hajóban — „Névtelen“ — eveztek. Tav fölfelé 600, lefelé 500 méter. A „nemzetiek“ csapatja is, hajója is sokkal föltötte állott a „budapestiek“-nek; ez utóbbiak csupán néhány nap óta időmítottak. Lisznyai Elemér tr — a kormányos — minden igyekezete dacára a „nemzetiek“ tetszés szerint győztek 6 perc 10 másodperc alatt. A „Névtelen“ egyik evezőse többször fogott „rák“-ot; a fordulónál 2 öllél tulszaladták a hordót; soha kísérleti evezést nem tartottak; legyőzetésük tehát előre látható volt.

Legérdekesebbnek a harmadik szám ígérkezett; „match“-a nevezett két egyesület bármelyik négyevezős hajója között. A „nemzetiek“ hajójának — „Névtelen“ — nagy előnyre szolgáltak: kisebb súlya, csúszóúlései, falbavészt evezőtáncjai, sima fala s belső-tőre épült volt; ezek ellenében az „Aranka“ csupán egy előnyt bírt fölmutatni: keskenyebb volt. Tav: fölfelé 700 méter, lefelé 500 méter. Mire e két hajó a bírósági páholy elé érkezett, már előnyben volt a „Névtelen“ s előnyt perceről-perere gyarapította, úgy, hogy több hosszal győzött 7 perc 5 másodperc alatt. Az „Aranka“-nak egyik evezőse háromszor fogott „rák“-ot, s az „amerikai fordulás“ nem sikerült; azért vált könnyűvé a „Névtelen“ győzelme.

A negyedik számra a „győriek“ indultak a nemesi hajóegyesület „Szöke“ hajójában (kétevezős négylapátal: Hets, Mihalkovich és Dörner Mihály kormányos) s a rendező egyesület tagjai közül Krajcsóvits Lajos, Deák Géza evezősök és Tömörly Kálmán kormányos

Az eddig tett felterjesztésekből és a költségvetési határozatokból méltóztatik tudni, hogy kamaránk folytonosan anyagi gondokkal küzdött, s a mult évi közgyűlés 6 sz. alatt hozott határozatával a kamarai illetmények behajtásának érdekében saját hatáskörén belül minden lehető megteendő, kedvező eredmény még sem érte el, s a hátralék annak dacára csak növekedett, egy annyira, hogy míg az 1880°-ik évben 2061 ftr 98 krt tett ki, a mult 1881°-ik év végéig már a jelen közgyűlési jegyzőkönyvből kiteszölveg 2421 ftr 98 krra emelkedett, amire ha hozzáveszölveg azon körülményt, hogy ugyan a jelen közgyűlés jegyzőkönyvének tanúsítása szerint a kamara tisztviselőinek tiszteletdíjai 1—2 évről hátralékban vannak, továbbá, hogy már az irnok és szolgáló fizetése sem adható ki, de sőt a kamara hivatalos helyiségének bére sem fizethető és az irodai szükséglethez tartozó nyomdai munkák sem fedezhetők, s ha tekintetbe vétetik, hogy a helyzet a tapasztalás szerint évről évre súlyosabb lesz: kétségbevonhatlan, hogy a kamarai illetmények behajtását biztosító intézkedések keresztülvételét a kamarai intézmény fennállásának veszélyeztetése nélkül tovább halasztani nem lehet; mert hisz nem képzelhető intézmény, mely ne rendelkezne a fennállására s működésére nélkülözhetlenül megkívánható anyagi eszközök felett.

S valóban, ha meggondoljuk, hogy nem anyagi támogatást és segélyt kérünk a magas kormánytól, hanem csak azt, hogy saját határozatunknak érvényt szerezhessünk, és ezzel a törvényhozó hatalom által alkotott intézmény fennállását biztosítsuk, következésképp, hogy magának a törvényhozó hatalomnak érdekeit támogassuk: érthetetlen marad előttünk, hogy a kérelmezett intézkedések valóstítása miért késik?

A midőn az előadottak alapján tiszteletteljes kérelmünket ismételjük, bátrak vagyunk annak valóstítására nézve a következő módozatot javaslatba hozni:

Mondassék ki, hogy

1-ör az ügyvédi kamarák hatásköréhez tartozik kamarai illetményvel hátralékban lévő tagot azon illetménynek záros határidő és végrehajtás terhe alatt leendő lefizetésére kötelezni, a mely határozat alapján a végrehajtás a marasztalt fél ellen a végrehajtási eljárás szabályai szerint a bíróságok által feltétlenül elrendelendő; —

2-ör a kamarának azon tagja, ki a minden egyes kamarai évre költségvetésileg meghatározott tagsági illetményt, vagy felvételi díjat, azon év letelte után fél év alatt a kamara pénztárába be nem fizeti, az ügyvédség gyakorlásától felfüggesztendő; azon tag pedig, a ki ellenében kamarai illetmény behajthatatlannak bizonyult, az ügyvédek lajstromából törölendő. —

E javaslat indokolására nézve felhozhatjuk, és pedig az elsőre vonatkozólag azt, hogy a tagsági illetményt a kamara összes tagjaiból álló közgyűlés határozza meg és szabja ki az ügyvédi rendtartási törvény alapján, hogy tehát a tagok önmaguk kötelezik magukat és egyuttal tagtársaikat a kiszabott illetménynek közös érdek és célra leendő befizetésére, mely körülmény a bírói eljárást annál inkább is szükségtelemmé teszi; mert a tagsági illetmény összege és a fizetési kötelezettség bírói eldöntés tárgyát különben sem képezheti. —

A kereskedelmi és iparkamarák a magas kormány részéről oly támogatás élvezetében részesülnek, hogy tagsági illetményeiket a magas kormány saját közgei által a közadók módjára hajtja be. Az ügyvédi kar és

egyletük „Mahagon“-jában. Tav: fölfelé 500 méter, lefelé ugyanannyi. A győriek bámulatosan szép munkát végeztek; a rozabb hely nekik jutott a sors húzásnál; hajójok mögött állt a „Mahagon“-nak, és a vizet nem ismerték: mindazonáltal csakis egy lábnyival győztek a nemzetiek. E verseny oly rendkívül érdekes volt, minő csak igen ritkán fordul elő. Idő: 6 perc 11 másodperc.

Az ötödik szám: halász-, molnár-, és hajós-verseny elmaradt; oka a rendezőség; mert bizony 15 ftrnyi első díjra nem érdemes azoknak versenyezni, akik — kormányos s esetleg 4 evezős is — ugyanannyit kereshetnek napifoglalkozásuk mellett. Pedig nagy kár e népszerű versenyre ily csekély súlyt fektetni.

A főérdem — sport tekintetből — a győrieké, akik készséggel jöttek le a regattára; de mint győzők is övék az első hely, mert Mihalkovich megnyerte az „egyes“ versenyt; a „kettős“ verseny után pedig azonnal kihívták egy másnap tartandó „match“-re a győztes csapatot, melyet az nem fogadott el. Ez a leghatározottabb beismerése, hogy csupán véletlenség-ből győztek.

A hírlaptudósítók közvetlenül a bírói páholy mellett helyezték ugyan el, de azért a csütörtöki lapok között csakis egy van — a „Budapesti Hírlap“ —, amely hű, szakavatott tudósítást közölt a regattáról; a többi tudósítók mindegyikébe csuszta be kisebb, nagyobb hibák.

A versenyeket oly fényes táncvigalom követte a Margitszigeten, minő még a fővárosban is ritkán sikerül. A „győzők“ és „legyőzöttek“ bucsúszava így hangzott: „viszontlátásra Balaton-Füreden!“

Székrenyessy Kálmán.

kamarák bizonyára képviselnek oly érdeket az igazságszolgáltatás terén, mint ama kamarák a nemzetgazdálkodás terén, s ezért hiszölveg, hogy nem túlzott kérelmünk meghallgatásra találand.

A javaslat második pontját pedig eléggé indokolja az, hogy az olyan tag, a ki a kamara irányában fennálló kötelezettségeit nem akarja teljesíteni, méltán nem is várhatja, hogy azon jogokban és előnyökben részesüljön, a melyeket az intézmény nyújt, a mire nézve analog esetet találunk a képviselőválasztásról szóló törvény azon intézkedésében, a mely szerint az alkotmányos jogok legszebbike s legfontosabbikának, a törvényhozában való részvétel jogának gyakorlása attól feltételeztetik, hogy az illető az állam irányában fennálló kötelezettségét teljesítette legyen. — Azon tag pedig, a ki vagyon hiányában a kamarai csekély illetményt sem képes leróni, egy tekintet alá esik azzal, ki esőd alá került; az ilyen pedig az 1874. 34 t. c. 3. §-a értelmében a kamarának tagja nem lehet. Ezenkívül az ily tag ellenében a fegyelmi fenytékek egyik neme sem alkalmazható, nála az ügyfelek biztosítékot nem találunk és az ügyködés anyagi feltételei hiányoznak, úgy nem különben köztudomás szerint az anyagi szükség a leggyakoribb indító oka a tilos cselekvények elkövetésének, s ezért kell, hogy az ily tag az ügyvédi kar tekintélyének és általános érdekeinek megóvása szempontjából a tagok sorából kizárassék. —

Mivel azonban a kamarai illetmények behajtása a javaslatba hozott rendszabályok mellett is végső sorban a bíróságok hatásköréhez fog tartozni, ott pedig a kisebb polgári peres ügyekben követendő eljárásról szóló törvény intézkedései oly akadályt képeznek, hogy azok mellett az említett illetmények behajtása, a mint ezt ezen most említett törvény módosítása iránt több ízben tett felterjesztéseinkben előadtuk, teljesen lehetetlen: kérjük egyuttal ezen 1877. 22. t. cikknek is a kivánalmunkhoz képest mielőbb leendő módosítását, a minek szükségét egyebiránt már Nagyméltóságod is egyik hozánk intézett magas rendeletében hangsúlyozni méltóztatott, mely körülmény szükségtelemmé teszi, hogy e törvény hiányait ez alkalomból újból felsoroljuk. —

S e törvényről szólva, nem mulaszthatjuk el, hogy felemlítsük e helyütt azon sajnálatra méltó körülményt, hogy itt, az ügyvédi kamara székhelyén, a kisebb polgári peres ügyekben a felek érdekei, s így a tagsági díjakat illetőleg a kamarának érdekei már a per folyamán felette nagy hátrányt szenvednek azáltal, hogy a kir. járásbírósnál az említett ügyek intézésével megbízott bírói tag törvény által biztosított szabadság idején már jóval túl távol levén, s más bírói tag által nem helyettesítvén, azon ügyek, s illetőleg az eljárás azokban hónapokon keresztül teljesen szünetel.

Az előterjesztett javaslatokat illetőleg: tudjuk jól, hogy azok egymaguknak teljes sikert nem eredményezhetnek; mert a siker elérésére nem elég a kötelezettség teljesítésének elmulasztására dracói rendszabályokat alkotni s ily kényszereszközöket behozni, hanem kell, sőt a siker biztosítására fontosabb, hogy amint ezt egyik jelentésünkben már kifejtettük, egy részről az illetők oly helyzetbe hozassanak, hogy kötelezettségöknek anyagiilag eleget tenni képesek legyenek, másrészt pedig, hogy a kamarai intézmény olyanná tétessék, hogy feladatát betölteni képes legyen, tagjaiban bizalmat és érdekelttséget kelthessen, szóval: a jogos kívánalmnak minden tekintetben megfeleljen.

Ezt pedig más módon, mint az ügyvédi rendtartásnak az általunk javasolt módon való módosítása által megvalósítani nem lehet. —

Az előadottak alapján tiszteletteljesen előterjesztett kérelmeinket nagyméltóságú m. kir. igazságügy-miniszter ur magas pártfogásába ajánlv

kiváló tisztelettel vagyunk,

Zala-Egerszegen az ügyvédi kamara 1882. évi június hó 10-én tartott közgyűléséből

alázatos szolgálói:

Árcay Lajos s. k.

títár.

Árcay István s. k.

elnök.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Látogatás. Gönczy Pál vallás- és közoktatásügyi miniszteri tanácsos ur öméltósága magas látogatásával f. hó 12—18-ika között szerencsétlenül városunkat. Üdvözöljük elege a népnevelés terén oly áldásdúsán működő férfit, kinek itt léte kétségkívül városunk szellemi haladására messze kiható eredményt fog teremteni. —

Kinevezés. Az igazságügy miniszter Szalay László zalaegerszegi kir. törvényszéki joggyakornokot ugyan ezen kir. törvényszékhez, Szirmay Béla budapesti V. kerületi kir. járásbírói joggyakornokot pedig az alsó-lendvai kir. járásbíróshoz algyőzőkké nevezte ki.

Keszthelyi levelezőnk írja: Boesári Svastits Károly keszthelyi plébános és hahóti apát, közszeretben és tiszteletben álló alispánunk nagybátyja, f. é. június hó 27-én, élte 79, áldozásának 53, helybeli plébános-sága 43. évében végelgyengülésben elhunyt. Temetése

juni
paps
kocs
kár
képe
tást
gédle
kivül
sület
iskol
hamy

magy
Zala
napj
pénz
za la
gél
rend

séne
résse
mes
köz
rület
m é
188
tatú

ónag
pleb
pedi
vezt

szeg
gén
beny

kath
tette
elvit
fél
ható
pers
folyt
hogy
gaz

got
régi
mind
állam
kezd
jött
nek
a for
pénz
fizet
öt fo
kir.

gadál
nyilv
gyob
késé
is k
pénz
anya
pénz
évi j
állam
oszt
kir.
ber
junk
niszt
gadál

közs
ván,
meg
misit
hegy
legs
bará
mi e
gye
szor
az e
köny
Ege
alisp

érze
szíve

folyc
zat,
ham
több
legn
tiszt
len
hez
kedj
3-án

esét
gásá

Ker

érdeket az igazság-
ak a nemzetgazd-
m túlzott kérelmünk

dig eléggé indokolja
nara irányában fenn-
jesíteni, méltán nem
s előnyökben része-
nyújt, a mire nézve

álásról szóló tör-
szerint az alkotmá-
bbikának, a törvény-
yakorlása attól felté-
irányában fennálló

— Azon tag pedig,
ü csekély illetményt
esik azzal, ki eső
1874. 34 t. e. 3. §-a
lehet. Ezenkívül az
tek egyik neme sem
ztsítókat nem talál-
lel hiányoznak, úgy
az anyagi szükség a
esekvények elköve-

tag az ügyvédi kar
nek megóvása szem-
ek.

illetmények behajtása
mellett is végső sor-
tartozni, ott pedig a
tendő eljárásról szóló
képeznek, hogy azok
behajtása, a mint ezt
tása iránt több ízben

teljesen lehetetlen:
cikknek is a kívá-
módosítását, a minék
tóságod is egyik hoz-
hangsúlyozni méltó-
lenné teszi, hogy e
ból felsoroljuk. —

adászhatjuk el, hogy
ra méltó körülményt,
helyén, a kisebb pol-
kei, s így a tagsági
ke is már a per fo-
vednek azáltal, hogy
tt ügyek intézésével

biztosított szabadság
s más bírói tag által
s illetőleg az eljárás
sen szünetel.

illetőleg: tudjuk jól,
kert nem eredményez-
n elég a kötelezettség
rendszerhályokat al-
hozni, hanem kell, sőt

gy amint ezt egyik
része az illetők oly
zettségüknek anyagi-
ek, másrésze pedig,
a tételesség, hogy fel-
jaiban bizalmat és ér-
jogos kívánalmaknak

az ügyvédi rendtar-
on való módosítása ál-

teljesen előterjesztett
kir. igazságügyminisz-

edi kamara 1882. évi
ből
ü:

Árcay István s. k.
elnök.

regyes hírek.

llás- és közoktatásiügyi
magas látogatásával f.
városunkat. Üdvözöl-
y áldásúsan működő
városunk szellemi hala-
fog teremteni. —

miniszter Szalay László
joggyakorlatokat ugyan-
ay Béla budapesti V.
ornokot pedig az alsó-
vzökké nevezte ki.
Boesári Svastits Ká-
i apát, közszeretben
gybátyja, f. é. június
55, helybeli plebános-
ben elhunyt. Temetése

június hó 29-én d. u. 6 órakor ment végbe a vidékbeli
papság és ezeryi néptömeg részvéte mellett. A gyász-
kocsi előtt a tűzoltó egyesület tagjai mentek Pöltz Pál tit-
kár és segédtsit vezérlete mellett, és a sirmál sorfalat
képezve körülvették a kedves halottat. A gyászszertar-
tást Etl István murakereszturi apát végezte fényes se-
gédlettel. A gyászszertartáson a nagyszámú rokonságon
kívül résztvettek a Keszthelyen levő hatóságok, egye-
sületek, a katonaság tisztikara, tantestületek, az elemi
iskola növendékei s. t. b. — Nyugodjanak békében
hamvai!

Kérelem Zala-Egerszeg város t. polgáraihoz. A
magyar tüzoltók VI. országos közgyűlése alkalmával
Zala-Egerszegen 1882. évi augusztus hó 11—15.
napjain tartandó ünnepélyek alatt a nmléltóság m. kir.
pénzügyminiszterium 24967. sz. engedélye alapján a
zala-egerszegi önk. tüzoltó-egylet betegse-
gélyezési alapja javára tárgysorsjáték fog
rendeztetni.

A jótékony cél — saját polgártársaink segélyezé-
sének szent célja — érdekében azon bizalomteljes ké-
ressel fordulunk Zala-Egerszeg város áldozatkész és ne-
messzív polgáraihoz, hogy a közvagyon megvédése
közben szerencsétlenné lett polgártársaink iránti könyö-
rület érzésének engedve: e sorsjátékokhoz nyere-
ménytárgyul bármí ajándékkal járulni s ezt
1882. július hó 31-ig alulírott bizottsághoz eljut-
tati sziveskedjenek.

Az adományok hirlapilag nyugtáztatni fognak.
A magyar tüzoltók VI. országos közgyűlésének
központi rendező bizottsága.

Kinevezés. Gróf Fesztesics Tasziló kegyúr
önagyméltósága Sövegjártó Ferenc zsidó esperes-
plebánost keszthelyi apát-plebánossá, — zsidó plebánossá
pedig Fekete Gergely keszthelyi segéd-lelkészt ne-
vezte ki. —

Lemondás. Mint értesülünk, Nagy József zala-eger-
szegi szolgabíró új betegeskedése folytán június hó vé-
gen állásáról való lemondását az illetékes hatósághoz
benyújtotta. —

Persely feltörés. Július hó 1-én a helybeli róm.
kath. templom Mária oltáránál levő perselyt ismeretlen
tettes feltörte, s a benne levő mintegy tizenöt forintot
elvitte. Valószínű, hogy a tettes a templomnak a torony
felé vezet, de használatba nem levő kijárati ajtaján
hatolt be a templomba s így elég ideje volt feltörni a
perselyt, mely a pár évvel ezelőtt eszközölt feltörés
folytán óvatosságból kettős zárral volt ellátva. Sajnos,
hogy még a felszentelt helyek sínesenek megkímélve a
gaz tolvajok garázdálkodását!

Az öt forintos államjegyek. Általános igazottsá-
got okozott azon valóban felháborító eljárás, melyet a
régit öt forintos államjegyeknek birtokosai július hó 1-én
mindentűt bosszantólag tapasztaltak. — Az új öt forintos
államjegyek még csak február és március hónapokban
kezdtek circulálni, s ezen rövid idő alatt a forgalomba
jött új öt forintosok száma alig volt észrevehető, míg en-
nek ellenében a régi öt forintosok képeztek úgy szólni
a forgalmi pénzjegyet annyira, hogy a helybeli takarékpén-
tár is még június hó 30-án főleg ezekkel teljesítette
fizetéseit, azonban már július 1-én az oda küldött régi
öt forintosokat nem fogadta el, úgy szintén a helybeli
kir. adóhivatal is megtagadta a régi öt forintosok elfo-
gadását. — Ohajtandó volna, hogy ily alkalmakkor a
nyilvános pénztintézetek a nagy közönség irányában na-
gyobb figyelemmel s annak segélyére lennének; mert
késésgyűlöl egy pénztintézet már összekötötésénél fogva
is könnyebben eljuttathatja azokat a központi állami
pénztárba, mint egyesek, kiknél ez ily esetben rendszeren
anyagi veszteséggel jár. — Egyébként a magyar kir.
pénzügyminiszterium által elrendeltetett, hogy az 1866.
évi július hó 7-ről keltezett öt osztr. ért. forintról szóló
államjegyek a magyar kir. pénzügyigazgatóságok és az
osztrák-magyar bank főintézeteké székelyen levő
kir. adóhivatalok által kieserésképpen 1882. évi decem-
ber hó 31-ig elfogadassanak. — Ehhez csak azon óha-
junksnak adunk kifejezést, vajna mielőbb a pénzügymin-
iszterium minden kir. adóhivatal utasitana azok elfo-
gadására. —

Felhívás közadakozásra. A csáktornyai járás 39
községe f. évi május hó 31-én a jégverés által sújtat-
ván, ezen községek legnagyobb részében a termés, a
megélhetésének ez egyedüli reménye, teljesen megse-
misített. A szerencsétlenség leginkább az ugynevezett
hegykerületi községeket, Muraköznek ezen különben is
legszerényebb részét érven, a lakosság csak az ember-
barátok jótékonyaságától várhatja égető nyomorának né-
mi enyhülését. — Azon kérésrel fordulok tehát a me-
nye lakosságának a szerencsétlenek sorsa iránt annyí-
szor tanusított könyörületességéhez, hogy Muraköznek
az elemek által sújtott és inségtől fenyegetett lakosságát
könyöradományával segélyezni sziveskedjék. — Zala-
Egerszegen 1882. évi július hó 3-án. Svastits Benó s. k.
alispán.

Ugyancsak szeretett alispánunk, emberbaráti nemes
érzetétől vezéreltetve, még a következő felhívást volt
szives kibocsátani:

A letenyi járásban levő Tótszerdahely községben
folyó évi június hó 24-én keletkezett tüzvész 49 lakhá-
zat, az azokhoz tartozó összes gazdasági épületekkel el-
hamvasztotta, és az előző években a jégverés által is
több ízben sújtott szegénysorsú lakosság egy részét a
legnagyobb nyomorra juttatta. Felkérem tehát a megye
tiszelt lakosságát, hogy az inségek kített szerencsét-
len tüzkárosultak sorsának enyhítéséhez, kiki tehetségé-
hez mérten — a könyörület fillérrel járulni szives-
kedjék. — Kelt Zala-Egerszegen 1882. évi július hó
3-án. Svastits Benó s. k. alispán.

Az elemi csapások által sújtott községek szeren-
csétlen lakosait ajánljuk a t. közönség szives pártfo-
gásába!

Uj körorvos. Zala-lövői körorvossá f. hó 1-én Dr.
Kertész Lipót választatott meg Sárvárról.

Csáktornyai levelezők irja: Krób Pál úr, Zala-
megye kiváló buzgalmu és közszeretben álló tanfel-
ügyelője június 21-től fogva egész 30-ig Csáktornyan
tartózkodott, hogy jelen legyen az állami tanítóképző-
intézet zárvizsgálatán, valamint az ugyanott tartott tan-
képesítőn is. Mint a képzőintézet igazgatótanácsának
elnöke részt vett annak ülésén; közben pedig a csáktor-
nyai polgári, községi és izr. elemi iskolák vizsgálatát
is megtekintette. Szóval az itt töltött tíz napon át oly
tevékenységet, oly fáradhatlan ügybuzgalmat fejtett ki,
mely ragyogó példaként állhat minden tanterfű előtt.
Csáktornyáról Göcssebe ment, hogy hivatalos körútját
folytassa. Az ég áldása kísérje utain. B.

Elismerés és bucsi. Alulírott tisztelettel tudatom
a nagyérdemű közönséggel, hogy f. hó 6-án Hubszky
Adolf úrtól barátságos uton megváltam. Oszintén mon-
dhatom, hogy a nála töltött 4 év és 36 nap alatt atyai
gondoskodás- és szives fogadtatásban részesültem. Végül
azon kérelmemnek adok kifejezést, hogy mind volt fő-
nököm, mind a nagyérdemű közönség sziveskedjék to-
vábbra is megtartani nagyrabcsült jóindulatában.
Dervarics Lajos.

Gyászjelentés. Mély fájdalommal jelentjük Dr.
Schütz Mihálynak rövid betegség után f. évi júli-
us hó 7-én reggel 4 órakor elte 80. évében történt gyá-
szos elhunytát. — A boldogultnak hült tetemei július
9-én délután 2 órakor fognak a helybeli izraelita sir-
kertben örök nyugalomra tetetni. Béke hamvaira. Zala-
Egerszeg, 1882. július hóban. A gyászoló család.

Áthelyezés. Goreczky Gyula veszprémi pénzügy-
őri bizt. hasonló minőségben Zala-Egerszegré helyez-
tetett át. —

Zala-Szent-Györgyről értesítenek bennünket, hogy
ott a vidéket a kóborló cigányok nagyon kedvelik
annyira, hogy egy helyen három-négy napig időznek s a
község lakóit egész napokon át botrányos viselkedés-
és lopások által nyugtalanítják. A közbiztonsági közegek-
nek jó lenne figyelmüket ilyenekre is kiterjeszteni. —

Pályanyertes színházi terv. A nagykanizsai ál-
landó színház pályázatán Tandor Ottó nagykanizsai
születésű, volt műegyetemi segédtanár s fővárosi jeles
képzetségű fiatal építész nyerte el a díjat. Ilyképen
ennek terve szerint fogják felépíteni a színházat.

A Phylloxera Keszthelyen. Koller Ferenc urnak
meszes-györki szőlőjében a miniszteri kiküldött július
hó 6-án kezdte meg a vizsgálatot, mely egyelőre a rész-
letes felvételre, s a fertőzött terület körvonalozására szo-
ritkozik. Ennek terjedelmétől függ, lehetséges lesz-e a
kiirtás, vagy csak a gyérítés alkalmazható. — Koller
Ferenc szőlőjében a phylloxera szokatlan mennyiségben
tapasztaltott, eddig a két legközelebbi szomszéd birtok
is igen nagy mérvben fertőzöttnek bizonyult. Az orszá-
gos borászati kormánybiztos csak a részletes felvétel
után — mintegy 14 nap múlva — fog jönni, hogy az
irtást, vagy gyérítést fogantatítsa. —

Tüzesetek a megyében. Június hó 29-én Szob-
oticzán éjjel gondatlanságból támadt tűz 14 család-
nak 5153 frt. 25 kr. rugó kárt okozott. Június hó
29-én Zala-Koppányon éjjelkor állítólag gyújtás
folytán leégett egy pajta és istálló, melyek 200 frt. ere-
jéig biztosítva voltak. — Ugyancsak június hó 29-
én éjjelután 1 1/2 órakor Zala-Szántó község kül-
ső hegyén egy magánosan álló présház épület a benne
levő hordók-, létrák-, borpréssel együtt ismeretlen
okból kigyúlt. A kár 330 frt. Gelse községben jú-
lius hó 1-én délután 1/2 órakor villámcsapás követ-
keztében elégett egy 12 öl hosszú, 3 öl széles, részben
lakház, részben takarmányos pajta; az összes kár
348 frt. A záporosó elől a leégett pajtába menekült ismer-
etlen koldus szintén a villámcsapás áldozata lett; a
nála talált félig elégett cseledekönyvből eddig annyi volt
kinyomozható, hogy az illető keresztneve Ferenc, bago-
di születésű és cseledekönyve a zala-egerszegi szolgabíró-
ság által 501. sz. a. adatott ki; a személy kiderítése
tekintetéből a további nyomozás folyamatban van. —

Felhívás! A „Zala szabályozó társulat“ f. évi jú-
lius hó 18-án a zala-apáthi vendéglő e célra használtatni
szokott helyiségében, reggeli 10 órától kezdve, rend-
kívüli közgyűlést fog tartani, hogy határozat hozas-
sék — az 1881. évi XLII. t. c. végrehajtása érdemé-
ben kiadott miniszteri utasítás nyomán — a felett, val-
jon a társulat f. évi június hó 28-án a szombathelyi
catasteri igazgatóság előtt liquidált befektetési tőkéje
után számított kamatot, úgy a társulat esatornái fen-
tartására szükséges évi költségeket részletesen, vagy
cumulative kívánja-e javára betudni? Mely közgyűlésen
leendő megjelenésre a tisztelt érdeklettek, vagy ezek
képviselői felkéretnek. Keszthely, 1882. évi július 1-én.
Ceszmadék László társulati elnök.

Gyászhir. Lapunk zártakor vesszük a lesújtó hírt,
hogy Bárány Ignác a csáktornyai állami tanítóképző
intézet igazgató-tanára f. hó 7-én délután 5 órakor rö-
vid két napi szenvedés után jobblétre szenderült. Le-
gyen könnyű a hant sirhalmán itt alant, s az örök vi-
lágosság fénye ragyogja őt körül ott fenn!

Törvénytörési csarnok.

**A Bogyay Antal elkövetett gyilkosság és Hátzky
Kálmán kárára megkísérelt rablás büntetnének vég-
tárgyalása.**
(Folytatás.)

Káplár Németh József a Bogyay Antal el-
követett gyilkosság büntetnével és a Hátzky Kálmán
elleni rablás büntetnének megkísérlésével vádolt 33 éves
r. kath. vallásu, gyömörői községi csordás, irni és ol-
vasni tud, nős, egy gyermek atyja, fenytetlen előéletű;
vallomása szerint már régen halotta Savanyu Józsi-
nak híret, de csak az 1881. évi aratáskor látta először,
amidőn az őt meglátogatta és eltávozásakor nála egy
fegyvert hagyott megőrzés végett. Savanyu az ugyan-

azon évi augusztus 28-án ismét eljött hozzá és a puská-
felől kérdézősködött, azután eltávozott. A rablási kísér-
let napján 1881. évi augusztus 31-én délelőtt 9 óra táj-
han Savanyu a puskát elkérte és elvitte tőle, és
mondotta neki, hogy a rendeki tuskésben negyed ma-
gával van fegyveresen, menjen el velők ő is estére
Rendekre pénzt szerezni; ő kijelentette, hogy nem megy
velők. Esti 7 óra körül Tápi József jött hozzá a le-
gelőre Savanyunak azon izenetével, hogy várja be
Savanyut és társait a legelőn, mert neki, Káplár-
nak is velők kell mennie pénzt szerezni; ő ekkor is
ellentmondott; de mintegy 3/4 óra múlva megjelent ne-
gyedmagával fegyveresen a legelőn Savanyu Józsi
és a kezénél levő két fegyver közül egyet, ugyanazt,
amely megőrzés végett annakelőtte is nála volt, neki
átadott, s kijelentette hogy a fegyver készen van; és
társával együtt kényszerítette őt, hogy velük tartson.
Savanyu ekkor azt is megmondotta, hogy Hátzky
Kálmán úrhoz mennek. Midőn Rendek község végéhez
érték, Savanyu kijelentette, hogy aki társai közül
megszalad, azt agyonlöv. Hátzky Kálmán úr udvarába
érve Savanyu jelelte ki mindenkinek állását és teen-
dőt, és míg Tápi Józsefet a kapuhoz, Hajdu
Borzas Ferencet az udvarra, őt Káplárt pedig az
ablak alá állította és neki azt is meghagyta volna, hogy
ijesztés végett löjjön, ha benn a házban bajt vesz észre;
maga Savanyu Józsi Szücs Zsiga Jánossal és
Bálint Józseffel együtt bement a házba. Rövid idő
múlva belőlről zaj hallatszott, valaki figyelmeztette őt,
hogy löjjön, és ő a faltól 2—3 lépésnyire állva a fal
hosszában őtt egy esomó csádera, amely az ablakból épen
lefordult; a lövés után pedig futásnak eredt, de Tápi
rákiállott, hogy agyonlövni ha meg nem áll; mire meg-
állott. Ez alatt Savanyu Józsi, Bálint József és
Szücs Zsiga János is visszajöttek a házból, ő is
hozzájuk csatlakozott és mindnyájan felmentek a hegy-
re. A kérdéses alkalommal — ugymond — 4—6 lépés-
nyiről meglehetett az embereket ismerni.

Mivel Káplár Németh Józsefnek a végtár-
gyaláson tett ezen bemonadása annak a vizsgáló bíróság
előtt tett vallomásától leglényegesebb részében eltér, az
elnök fölsvastatja előtte a vizsgáló bíróság által val-
lomásáról felvett jegyzőkönyvet, mely szerint Káplár
Németh József a vizsgáló bíróság előtt akképp vallott,
hogy „a fal mellett állva egyszer csak zörgést hallott az
ablaknál, és látván, hogy az ablakból egy ember — nem
tudta megkülönböztetni: férfi vagy nő — ereszkedik le,
a leereszkedő egyénre rálőtt stb.“ Az elnök ezután fi-
gyelmezteti Káplárt, hogy a vizsgáló bíró előtt tett
ezen vallomásában már beismerte, hogy tudta, miszerint
emberre lőtt; haszotalan mondja tehát most, hogy
csádera lőtt; továbbá mivel — ugymond — a bonc-
jegyzőkönyv szerint az egész lövés Bogyay Antal bal-
tüdőjébe ment és a lövés a seb környékét meg is pör-
költe, be van bizonyítva, hogy a lövés közvetlen közel-
ből 3—4 lépésnyit távolból történt; tekintve tehát —
így folytatja az elnök — hogy Káplár saját állítása
szerint is azon este az embereket 4—6 lépésnyiről me-
glehetett ismerni — kétségtelen, hogy Káplár József a
lövés alkalmával nemcsak azt tudta, hogy emberre lő,
hanem azt is tudta, hogy az általa jól ismert Bogyay
Antalra lő; felhívja ennélfogva Káplárt: valjha be-
őszintén, hogy állását az ablak alatt önmaga választotta
magának, és társai előtt előre megmondotta, hogy aki
az ablakon ki fog ugrni, agyonlöv; és hogy tudta,
miszerint nem csádera, hanem emberre, sőt azt is tud-
ta, hogy Bogyay Antalra lő.

Káplár Németh József tagadja, hogy ő a
jegyzőkönyvből épen felolvasott vallomást tette volna a
vizsgáló bíró előtt; tagadja, hogy ő tudta volna, misze-
rint emberre lő; ő — ugymond — csak ijesztésből lőtt és
csak akkor, amidőn valaki figyelmeztette, hogy löjjön; ta-
gadja azt is — bár szemébe mondják társai az ellenke-
zőt, — hogy ő előre kijelentette volna, miszerint agyon-
lövni, aki az ablakon ki fog ugrni; vagy hogy azt mon-
dotta volna, hogy agyonlövni társai közül azt, aki megfú-
tamodik; ez utóbbit Savanyu Józsi mondotta. Ta-
gadja továbbá a társai által szemébe mondott azon állí-
tást is, mintha ő azt mondotta volna, hogy az ablakon
kiugróval huzalkodott és az ablakon kiugró őt kérte
volna, hogy ne löjje agyon; vagy hogy ő a rablás meg-
kezdése előtt mondtatna volna társainak, miszerint a ra-
blást abba ne hagyják, míg ő az ablakot meg nem
zörgeti és szemrehányást tett volna társainak amiatt,
hogy a rablást végre nem hajtották. Azon állítását is ta-
gadásba veszi társainak, mintha ő ezeknek mondotta
volna, hogy Hátzky Kálmánt pénzt olvasni látta és hogy
társait biztatta volna, hogy fejenként 1000 forint is jut
rájuk. —

Ennek utána az ezen ügy érdemében beidézett ta-
nuk hallgattak ki.

Első tanu Vidos Ilka, a kérdéses alkalommal
Hátzky Kálmán urnál volt házi kisasszony. Előadja,
hogy a szobában ő és Forgács Klára szobalány volt;
valaki az ajtót kívülről felnyitotta, és azon két egyén
két puskát tartott be, azt mondva, aki megmozdul az
meghal, de amint a másik szobából urak jöttek be, a
két puskás egyén azon megjegyzéssel, hogy mindjárt
visszajönnék, visszavonult és az ajtót is betették; na-
gyon megvolt ijedve és szért sem azt nem tudja, hogy
az urak közül kik jöttek a szobába, ahol ő volt, sem
arra nem emlékezik, hogy nyitva volt-e az ablak, me-
lyen Bogyay Antal kiugrott.

Második tanu Mihálovits Lajos, a szőnyegen
levő eset történetkor Hátzky Kálmán vendége; be-
mondja, hogy ő a szomszédos szobából épen az ebédlő-
be lépett, amint az ajtó megnyílt és azon két egyén
két puskacsovet betartott. Emlékezete szerint azon ab-
lak, amelyen Bogyay Antal kiugrott, nyitva volt, de a
redőnyök be voltak rakva.

Harmadik tanu Czompó Lajos segédlelkész,
szintén Hátzky Kálmán vendége volt az 1881. évi
augusztus hó 31-én este. Vallomása szerint Mihálovits

Lajos, Bogvay Antal, a tanu és Hätzky Kálmán a játekszobából az ebédlőbe akartak menni; Bogvay Antal a veszélyt látva, az ajtóból vissza fordult, az ablakhoz ment, amely belül is be volt zárva, azt nagy zajjal kinyitotta és kiugrott; tanu is utána akart ugorni, de ezen szándékában meggátolta azon körülmény, hogy éppen ezen pillanatban dördült el az ablak alatt a lövés, oly közelségben, hogy a lópor lángja egészen tanu szemébe elcsapott; nyomban hallatszott Bogvay hangja: „ne bánts,” de erre senkitől sem jött megjegyzés. Tanu kinevezett az ablakon, azonban világos szobából nézve ki, künn setétséget látott.

Negyedik tanu Hätzky Kálmán. Elbeszélése szerint augusztus 31-én vendégeivel együtt vadásztak, a vadászatról hazaérkezvén kártyáztak. Midőn jelentet-

ték, hogy a vacsora az asztalon van, vendégeit az ebédlőbe akarta kitérni; azonban vendégei közül Bogvay Antal az ajtóban visszafordul, tanu utjából félreteszti, a bezárt ablakot felhívja és azon kiugrik. Tanunak kis leánya ugyanazon szobában aludt, és tanu amiatti aggodalmában, hogy kis leányának baja eshetik, annyira megijedt, hogy bár a lövést hallotta és a puskavillanását is látta, Bogvay Antalnak hangját nem hallotta. Tanu szerint nem áll, hogy a rablást megelőzőleg az ablaknál pénzt olvasott volna, mert nem is volt háznál több, mint 400 ft.

Ötödik tanu Forgács Klára szobaleány Hätzky Kálmánál, előadja, hogy a rablók betartották a fegyvert és azt mondták: „aki megmozdul, az meghal.” Bogvay Antal ekkor akart az ebédlőbe bemenni, de

midőn az ajtónál a fegyvereket meglátta, visszahátrált és éppen tanu mellett ugrott ki az ablakon; látta a puska lángját is, és hallotta, hogy Bogvay Antal gyengén jajgatott. Tanu szerint az ablak, melyen Bogvay kiugrott, nyitva volt.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

Fogadják mélyen tisztelt munkatársaink, kik bennünket becses dolgozataikkal megörvendeztetni sziveskedtek, forró köszönetünket önzetlen s a nemes ügy érdekében tett fáradozásaiért. — Legyen szabad egyuttal szives türelmükért ezedszünk, míg alkalmunk kiálkozik dolgozataikat lapunkban közölhetni.

Felelős szerkesztő és kiadóulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

H I R D E T É S E K.

166. szám.
v. 1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 2130. számú végzése által Gráner Lipót zalaegerszegi lakos végrehajtató javára Mándler Zsigmond nagy-lengyeli lakos ellen 352 ft 18 kr. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 567 ft-ra becsült két egy éves borju és üsző borju, egy szelelő rosta és 179 kereszt buza és rozsból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Nagy-Lengyelben a szántóföldeken leendő eszközzésére 1882-ik évi július hó 12-ik napjának d. délelőtti 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén 1882-ik évi június hó 29. napján.

Németh Sándor
kir. bírósági végrehajtó

21. 1-1.

165 szám.
v. 1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 2300. számú végzése által Lenk Samu soproni lakos végrehajtató javára Viosz Pál háshágyi lakos ellen 191 ft 53 kr. tőke s ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 365 ft-ra becsült egy csira borju, két hámos ló, egy pár lószerszám, egy vastengelyes lószeker, egy 4 ló erejű cséplőgépből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis alperes háshágyi lakásán leendő eszközzésére 1882-ik évi július hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén 1882-ik évi június hó 29. napján.

Németh Sándor
kir. bírósági végrehajtó.

22. 1-1.

153 és 164 szám.
v. 1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 1399. számú végzése által Kaiser József zalaegerszegi és Dr. Kiss Károly budapesti lakos végrehajtatók javára Mándler Zsigmond nagy-lengyeli lakos ellen 493 ft. tőke, és ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 802 ft-ra becsült egy lőerejű cséplőgép tartozékával, egy kazal száma, 120 akó bor hordóstól, 52 akó üres vasashordó, egy prés, törköly hordókból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Tordahegyen alperes pincéjénél és Strausz úr nagy-lengyeli majorjában leendő eszközzésére 1882-ik évi július hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén 1882-ik évi június hó 29. napján.

Németh Sándor
kir. bírósági végrehajtó.

23. 1-1.

1471/kt. 1882.

Árverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvéyszék, mint tlkvi. hatóság által közhírré tételük, mikép a zalaegerszegi árpenztár végrehajtatónak Szabó István és neje Németh Verona végrehajtást szenvedők elleni 240 ft követelése és járuléka kielégítése végett a végrehajtást szenvedettek nevén álló zalaegerszegi 717. sz. tjkvbeni A + 1076 hrsz. alatti 59 ft. — a zalaegerszegi 299. sz. tjkvbeni A + 359 hrsz. alatti 489 ft. — a zalaegerszegi 1553. sz. tjkben felvett A + 3194 hrsz. alatti 54 ft. — + 3192 hrsz. alatti 41 ft értékű ingatlanok az alulírott telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében 1882 évi szeptember hó 15. napján délelőtti 10 órakor 59 ft, 489 ft, 54 ft és 41 ft kiküldési ár, egy a venni szándékozók által a bírói megbízott kezébe letendő 10% bánatpénz, továbbá a telekkönyvi hatóság kiadó-hivatalában és a zalaegerszegi község bírónál megtekinthető egyéb feltételek mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.

Zala-Egerszegén 1882 évi június hó 23-án
A kir. törvéyszék, mint tlkvi. hatóság.

26. 1-1.

BREISACH SÁMUEL
ZALA-EGERSZEGEN

ajánlja dúsán felszerelt

könyv-, mű-, hangjegy-,
papir- és irodai szerek
kereskedését,

ugyszintén kész nyomtatványok- és
olaj festményü képek

r a k t á r á t
legelőnyösebb áron.

A gyümölcs befőzéshez való leg-
jobb minőségű hártypapir
nálam kapható, és 1 iv ára
4-8 krajcárig.

11. 3-3.

Fontos gazdákra nézve!

A buza, valamint kukorica, árpa, zab megművelésére ellen több gazda által legjobb sikerrel próbált Edmond-féle magázató szer biztos hatást gyakorol. Gazdáknak, ha terményeiket buzát, kukoricát, árpát, zabot, üszöktől menten akarják learatni, ezen kitértő óvszer különösen ajánlható.

A magázató szer csomagja, mely 200 liter vetőmag pácolására elégséges — csak 30 kr.
A mikénti alkalmazás — a csomagokon több nyelven található használati utasítás szerint történik.

Ezen magázató szer kapható:
Boschán Emil és Gráner Jakab fia
cégü üzletekben
ZALA-EGERSZEGEN.

12. 3-3.

GRÜNVALD LAJOS
gabna kereskedő körmeny utcában
ajánlja
MALOMKŐ RAKTÁRÁT.

10. 4-3.

Nyom. özv. Tahy R. gyors-ajtóján Zala-Egerszegén.

Hollósy József

gyógyszertárban

Zala - Egerszegén

mindennemű bel- és külföldi
fris töltésű ásványvizek
a legjutányosabb áron
kaphatók.

8 3-3.

FÁNGLER MIHÁLY

fűszerkereskedésében Zala-Egerszegén

egy tanuló

nyerhet azonnal alkalmazást.

24. 1-1.

Weiser Szidonia első divatárú

RAKTÁRA

az „arany barány” szálloda áttelében
és fióküzlete: Horváth Miklós ur mellett
ZALA-EGERSZEGEN.

Ajánlja mindennemű őr és női divat cikkeket:
kalapot, cipőt, fehérneműt, nap- és esernyőt, kesztyűt és minden, e szakmába vágó cikkeket igen nagy választékban és nagyon jutányos áron.

4 3-3.

TÜZOLTÓ ÜNNEPÉLY

A jövő hó 11—15-én helyben tartandó ünnepek alkalmára vagyok bátor a nagybecsű

koszoru hölgyek

figyelmébe ajánlani, miszerint az alkalomra szükségelt

teher terno-, crepelisse-, mol-, tarlatan és pique kelméket már is kellő mennyiségben beszereztem és azokkal a lehető legjutányosabb áron szolgálhatok, miről az illetők méltó-tassanak meggyőződést szerezni.

Fürst Izidor

Zala-Egerszegén, Kazinczy-ter

27. 1-1. Kaiser József úr házában.

A „Deutsche Nähmaschinen Zeitung” 7 száma szerint A. Seidel S. Naumann cég, Singer Manuf. Co. ellen Bécsben, cs. kir. szabadalmának megsértése hástókeréknek kihagyása miatt, pert és büntényítő eljárást indított.

Az alperes üzleti helyiségében megcikkelt szemle nyomán bizonyos számú varrógépeknél az utánzás konstatáltatván, bírói zár alá vettek.

A további lépések S. és N. urak részéről, S. M. C. ellen folyamatba vannak, az eredményt annak idején közölni fogjuk.

Weinberger Jakab.

25. 1-1.